

Baidarės—s 2010 09 04-05 d.

Å iÅ³ metÅ³ rugsÅ—jo 4 - 5 dienomis SMC klubo nariai plaukÅ— baidarÅ—mis marÅ;ritu Å venÅ•ionÅ—liai - PabradÅ—.

Nors nuolat atidÅ—davome ÅjiÅ... iÅ;vykÅ... Å gamtÅ... dÅ—I lietaus ir savaitgalÅ— nieko gero neÅ¼adÅ—jo orÅ³ prognozÅ—, dÅ—Ito Å—vyko. Å eÅ;tadienÅ— ryte susitikome stotyje. Dangus buvo apsiniaukÅ™s, taÅ•iau gera nuotaika ir entuziazmu visi tryk trykÅ;ko. Traukiniu nusigavome iki Å venÅ•ionÅ—liÅ³, dar keletÅ... kilometrÅ³ pÅ—sÅ•iomis - ir mes jau vietoje! Bet negali juk vis sklandÅ¼iai vykti - kai kurios baidarÅ—s su skylÅ—m dugne toli nenuplukdys, tad teko sugaiÅ;ti porÅ... valandÅ³, kol suklijavom. Taip pat iÅ;kilo dar viena problema: vienam Å¼mogui nebebuvo poros, o baidarÅ—s - dvivietÅ—s. SensÅ—jus pasiryÅ¼o plaukti vienas (ir jam tai neblogai sekÅ—si - nÅ— karto neapsivertÅ—!). Ir vos tik antra baidarÅ— palietÅ— vandenÅ—, vienas plaukikas iÅ;sivertÅ— Å— vandenÅ—, o tai, kaip vÅ—liau pastebÅ—jome, nieko gero neÅ¼adÅ—jo... UpÅ— buvo iÅ;siliejus ir vietoj menko plaukÅ—me patvinusia AmazonÅ—s upe. Teko gerokai papluÅ;ti, kol Å—valdÅ—me irklus ir iÅ;imokome manevruoti po tiltais, siekÅ— vandenÅ—. Vandens srovÅ— ir krantÅ³ nebÅ«vimas ne vienintelÅ—s kliÅ«tys. Pats sudÅ—tingiausias dalykas, dÅ—I ku daugÅ—lis iÅ;simaudÅ— Å;altame rudeniÅ;kame vandenyje - medÅ¼iai, kurie augo vidury upÅ—s, o srovÅ— mus neÅ;Å— ties. Vis dÅ—Ito pirmÅ... dienÅ... keliems pavyko iÅ;lipti sausiems, o kitiems nepasisekÅ— - suÅ;lapo ne tik patys, bet ir visi jÅ³ daiktai. TodÅ—I kelis suÅ;lapusius teko priglausti nakÅ•iai. VakarÅ—jant suradome nakvynÅ—s vietÅ..., iÅ;kart uÅ¼kÅ«rÅ—me lauÅ¼us apspito suÅ;lapÅ™ nelaimÅ—liai. SustojÅ™ visi Å;ildÅ—si, dÅ¼iovinosi ir gamino valgyti. Kai kuriems pavyko net per daug iÅ;idrabuÅ¼ius, tad atsirado skyliaiÅ³, o batai tapo nebeneÅ;iojamais.

Naktis buvo vÅ—soka, todÅ—I ryte anksÅ•iausiai pabudÅ™ vÅ—I uÅ¼kÅ«rÅ— ugnÅ—. PapyrusyÅ•iavÅ™ jau ne su tokiu pat ryÅ— kurie ir su baime tvarkÅ—si daiktus ir Å¼velgÅ— Å— baidariÅ³ pusÅ™.Å Nors ir baiminomÅ—s suÅ;lapti, taÅ•iau nÅ— vienam iÅ;simaudyti (galbÅ«t dÅ—I pirmosios dienos tapome atsargesni). JautÅ—si nuovargis ir sekmadienis buvo tylesnis. Nors manÅ—me, kad nespÅ—sime, bet laiku pasiekÅ—me PabradÅ™ ir su naujomis jÅ—gomis patraukÅ—me link traukinio stoties. Vienas narys uÅ¼simanÅ— obuoliÅ³ ir nuolatos kartojo tai, o aplinkui sodybose buvo obelys su nulinkusiomis nuo svorio Å;akomis. Mes jam neleidome vaiÅ;intis jais, taÅ•iau alkanas karatistas visada ras iÅ;eitÅ—! Jau priÅ—jus geleÅ¼inkÅ—lio bÅ— pamatÅ— laukinÅ™ obelÅ— ir nubÅ—gÅ™s prisiskynÅ—. Tai buvo tikrai skanÅ«s obuoliai! SÅ—kmingai pasiekÅ—me VilniÅ³ ir namo. Nors buvo suÅ;alusisÅ³, taÅ•iau nÅ— vienas neapsirgo ir nusivylusiÅ³ nebuvo. Lauksime kitÅ³ ekstremaliÅ³ iÅ;vykÅ³! OSSU!